ДЖОВАНИ БОКАЧО ДЕКАМЕРОН

От Катрин Мартинова Димитрова и Елена Николаева Кралчева - от 8а клас

ДЖОВАНИ БОКАЧО /1313- 1375/

ДЖОВАНИ БОКАЧО Е РОДЕН ПРЕЗ ЮНИ ИЛИ ЮЛИ 1313 ГОДИНА. РАЖДАНЕТО МУ Е ЗАГАДКА, ЗАЩОТО НИКОЙ НЕ ЗНАЕ ТОЧНО КЪДЕ СЕ Е РОДИЛ БОКАЧО. ФЛОРЕНТИНСКИЯТ ИСТОРИК ФИЛИПО ВИЛАНИ ТВЪРДИ, ЧЕ ДЖОВАНИ Е ВИЖДАЛ СВЕТА В ПАРИЖ, А МАЙКА МУ Е БЛАГОРОДНА ФРАНЦУЗОЙКА. ДРУГИ ИЗТОЧНИЦИ ТВЪРДЯТ, ЧЕ БОКАЧО Е РОДЕН В ИЛИ БЛИЗО ДО ФЛОРЕНЦИЯ В МАЛКОТО ГРАДЧЕ ЧЕРТАЛДО (ЧЕСТО НАРИЧАНО ФАМИЛИЯТА ДЕ СЕРТАЛДО).

БАЩАТА НА ПИСАТЕЛЯ ПРОИЗХОЖДАЛ ОТ СЕЛЯНИ, БИЛ ТЪРГОВЕЦ И ЛИХВАР, ЗАТОВА СЕ НАДЯВАЛ СИНЪТ ДА ПРОДЪЛЖИ БИЗНЕСА СИ. ДЕТСТВОТО НА ДЖОВАНИ ПРЕМИНА ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ, КЪДЕТО ТОЙ ЗАПОЧНА ДА ПОСЕЩАВА УЧИЛИЩЕ, ТАМ ТОЙ ИМАШЕ НЯКОЛКО ПОЕТИЧНИ НАКЛОННОСТИ. БАЩА МУ МУ ДАДЕ ПРОУЧВАНЕ ЗА ТЪРГОВИЯТА, НО ТЪРГОВИЯТА ПРЕДИЗВИКА МОМЧЕТО ВЕДНАГА. СЛЕДОВАТЕЛНО, СЛЕД НЯКОЛКО ГОДИНИ ИЗХАБЯВАНЕ, БАЩА МУ РЕШИЛ ДА НАПРАВИ АДВОКАТ ОТ НЕУСПЕШНИЯ ТЪРГОВЕЦ, А БЪДЕЩИЯТ ПИСАТЕЛ ЗАПОЧНАЛ ДА ИЗУЧАВА КАНОНИЧНОТО ПРАВО, КЪМ КОЕТО СЕ ОТНАСЯЛ С НЕ ПО-ГОЛЯМА ПРИВЪРЗАНОСТ ОТ ТЪРГОВИЯТА. АДВОКАТЪТ НЕ ГО ОСТАВИ.

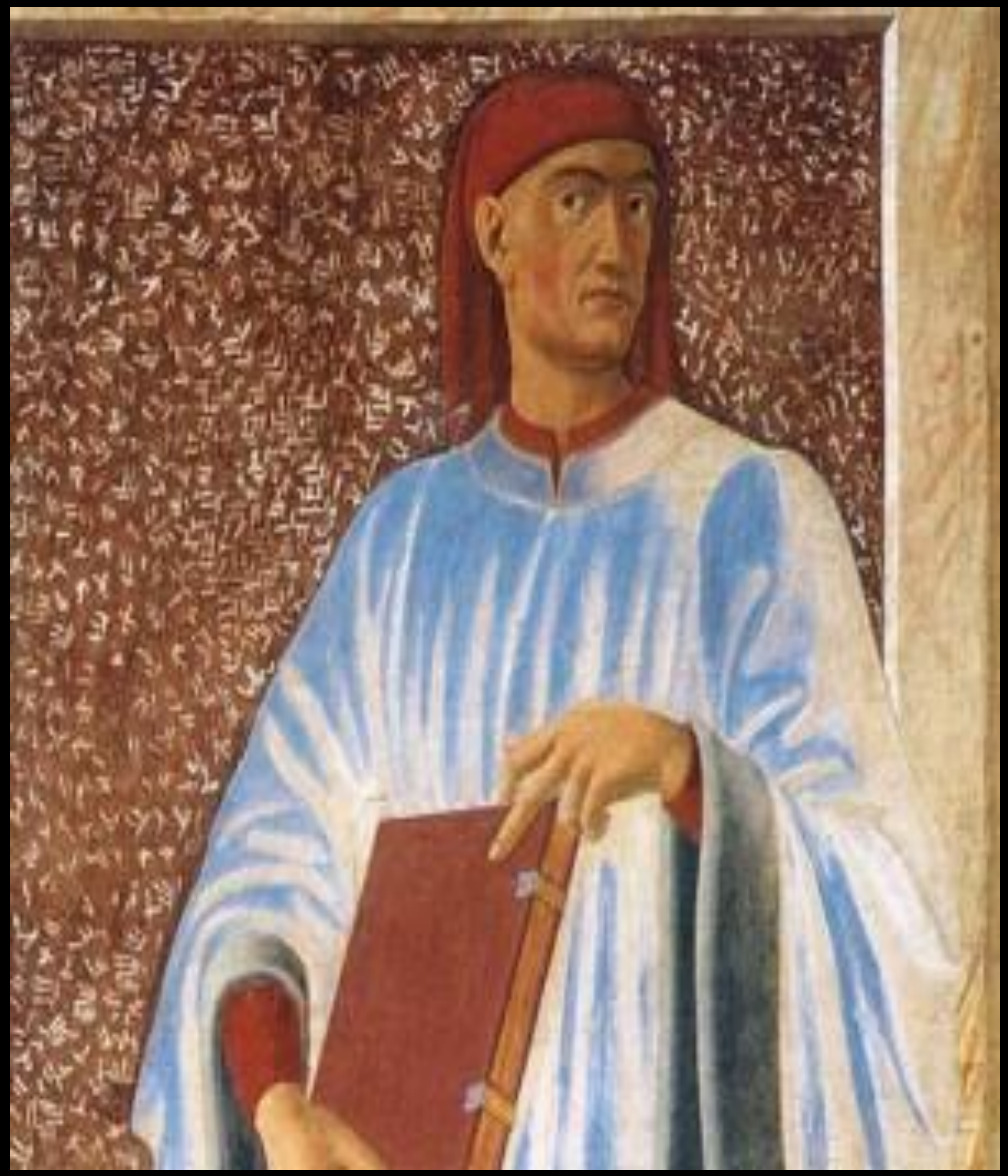

БОКАЧО Е ИЗУЧАВАЛ КАНОНИЧНОТО ПРАВО В НЕАПОЛ. ПРЕСТОЯТ В НЕАПОЛ ОСТАВИ ЗНАЧИТЕЛЕН ОТПЕЧАТЪК ВЪРХУ ЖИВОТА И ДЕЙНОСТИТЕ НА БОКАЧО. ТУК ТОЙ СЕ ЗАПОЗНА ПО-ДОБРЕ С ПРОИЗВЕДЕНИЯТА НА ДРЕВНИ, ПО-ТОЧНО, РИМСКИ ПИСАТЕЛИ. ТУК ТОЙ НАИСТИНА ЗАПОЧВА СВОЕ СОБСТВЕНО ЛИТЕРАТУРНО ДЕЛО, УСТАНОВЯВА КОНТАКТИ С УЧЕНИ, СЪСРЕДОТОЧЕНИ В НЕАПОЛ, И СТИГА ДО КРАЛСКИЯ ДВОР, ДОРИ С КРАЛЯ ИЗРАБОТВА КАРТА НА ИТАЛИЯ, ПОЧТИ ПЪРВАТА В ИСТОРИЯТА НА ИТАЛИАНСКАТА КАРТОГРАФИЯ.

В НЕАПОЛ ТОЙ СРЕЩНА КРАЛ РОБЪРТ ОТ АНЖУ, КОЙТО ОТВОРИ ВРАТАТА КЪМ СВЕТА НА ЛИТЕРАТУРАТА. ПО ВРЕМЕ НА ПРЕСТОЯ СИ В НЕАПОЛ (1330-1340 Г.) БЪДЕЩИЯТ АВТОР НА „ДЕКАМЕРОН“ ПОЛУЧАВА ДОБРО ОБРАЗОВАНИЕ, ОВЛАДЯВА ГРЪЦКИЯ И ЛАТИНСКИЯ ЕЗИК, ЗАПОЧВА ДА ПИШЕ ПОЕЗИЯ И В СЪЩОТО ВРЕМЕ УЧИ ТРАКТАТИ (НА ЛАТИНСКИ). БАЩА МУ ОБАЧЕ БЕДНЯК, ЗАТОВА МЛАДЕЖЪТ ПРЕЗ 1340 Г. ТРЯБВАШЕ ДА СЕ ВЪРНЕ ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ И ДА СЕ ГРИЖИ ЗА СЕБЕ СИ. ТОЙ ПРЕМИНА НА ОБЩЕСТВЕНА СЛУЖБА - СТАНА ЕДИН ОТ ДИПЛОМАТИТЕ НА ФЛОРЕНТИНСКАТА РЕПУБЛИКА.

ФИАМЕТТА В НЕАПОЛ ДЖОВАНИ БОКАЧО ОЦЕЛЯВА НАД СТРАСТНА И ИСКРЕНА ЛЮБОВ КЪМ МАРИЯ АКВИНО. ЗА ПЪРВИ ПЪТ Я ВИДЯЛ В ЦЪРКВАТА НА САН ЛОРЕНЦО НА ВЕЛИКДЕНСКА СЪБОТА, 1336 ГОДИНА. ЗАРАДИ ЧЕРВЕНАТА СИ КОСА ДЖОВАНИ ГО НАРЕЧЕ ФИЯММЕТА (ФЛАМЕР) И ГО НАПРАВИ ИЗВЕСТЕН В РАБОТАТА СИ.

СОНЕТИТЕ И КАНОНИТЕ FIUMMETTA, НАПИСАНИ В НЕАПОЛ, СА ПОСВЕТЕНИ НА МАРИЯ АКВИНО. ОБРАЗЪТ НА ЛЮБИМИЯ СЕ ПОЯВЯВА В РОМАНА „ФИЛОКОЛО“, СТИХОТВОРЕНИЕТО „ЛЮБОВНА ВИЗИЯ“, РОМАНА „ЕЛЕГИЯТА НА МАДОНА ФЯМЕТА“. А МАРИЯ МАРИЯ БЪРЗО ПРЕНЕБРЕГВА СТРАСТНО ВЛЮБЕНА В БОКАЧО, ТЯ ДЪЛГО ВРЕМЕ ОСТАВА МУЗА.

ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ ТОЙ СЪЗДАВА ЗНАЧИТЕЛНИ, ДЪЛБОКИ СТИХОТВОРЕНИЯ ЗА ЛЮБОВТА В ДУХА НА ДРЕВНИТЕ ПАСТОРАЛИ, ПРОПИТИ С ЖИВО ИСКРЕНО ЧУВСТВО. ОТ ТЯХ НАЙ-ИЗВЕСТНИТЕ СА „НИМФИТЕ НА ФИЦОЛАНА“ (1343 Г.), КАКТО И МАЛКОТО ПРОЗАЙЧНО ПРОИЗВЕДЕНИЕ „ФИЯММЕТА“ (1343 Г.). ВСЪЩНОСТ ТОВА Е ПЪРВОТО ПРЕЖИВЯВАНЕ НА ПСИХОЛОГИЧЕСКИ РОМАН В ЕВРОПА, КОЙТО ДНЕС ПРИВЛИЧА СИЛАТА И ИНТЕНЗИВНОСТТА НА ЧУВСТВАТА НА ЖЕНА, ИЗОБРАЗЕНА В НЕГО, КОЯТО КОПНЕЕ ЗА РАЗДЯЛА С ЛЮБИМИЯ СИ, КОЙТО ТОКУ-ЩО Я НАПУСНА.

ПРЕЗ 1348 Г. В ЕВРОПА НАСТЪПВА „ЧЕРНА СМЪРТ“, ЧУМА, КОЯТО МНОЗИНА ВЪЗПРИЕМАТ КАТО БОЖИЕ НАКАЗАНИЕ И КРАЙ НА СВЕТА. ДВЕ ТРЕТИ ОТ ФЛОРЕНЦИЯ (ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТЕЦ ДЖОВАНИ) „ИЗТЪКАХА“ БЕЗМИЛОСТНАТА Й КОСА. ТОГАВА БОКАЧО Е ЗАМИСЛИЛ ДИЗАЙНА НА ДЕКАМЕРОН, ВЪРХУ КОЙТО РАБОТИ ОТ 1350 ДО 1353 Г. ТОВА ПРОИЗВЕДЕНИЕ МУ НОСИ СВЕТОВНА СЛАВА И ЦИМЕНТИРА ИМЕТО МУ ОТ ВЕКОВЕ. СЛЕД ПОЯВАТА НА ДЕКАМЕРОН РАБОТАТА НА ДЖОВАНИ БОКАЧО ЗНАЧИТЕЛНО НАМАЛЯ. ТОВА Е ВРЕМЕ НА ДЪЛБОКО РАЗОЧАРОВАНИЕ, ОСЪЗНАВАНЕ НА ПРОТИВОРЕЧИЯТА НА ЕПОХАТА И НЕВЪЗМОЖНОСТТА ДА СЕ ОСЪЩЕСТВИ ПЛАНИРАНОТО.

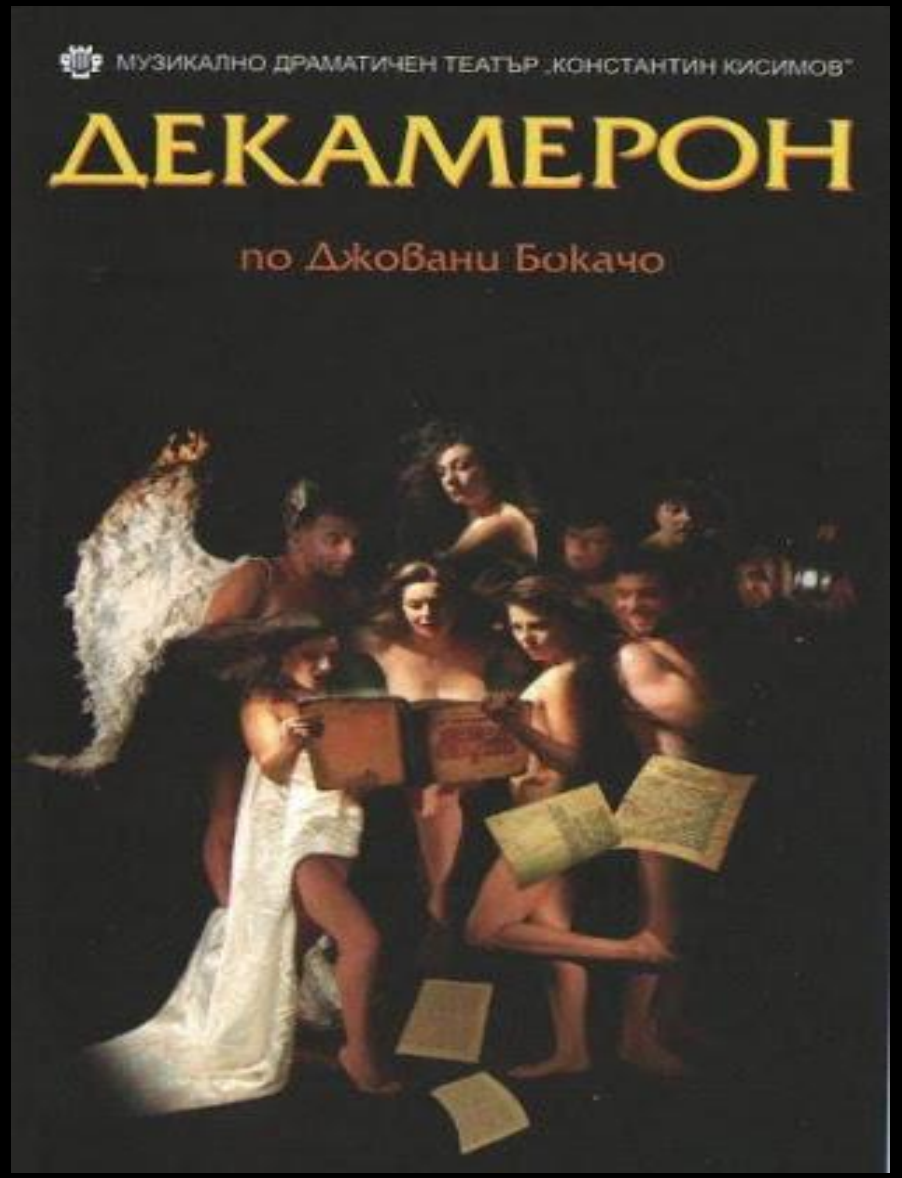

БОКАЧО ПОСВЕТИ ПОСЛЕДНИТЕ ГОДИНИ ОТ ЖИВОТА СИ НА ВЕЛИКИЯ ДАНТЕ. ТОЙ ЗАПОЧНА КУРС НА ЛЕКЦИИ ПО БОЖЕСТВЕНАТА КОМЕДИЯ, НО ПОРАДИ БОЛЕСТ ТРЯБВАШЕ ДА СЕ ОТКАЖЕ ОТ ПУБЛИЧНОТО ГОВОРЕНЕ. ПЪРВАТА БИОГРАФИЯ НА ИМЕНИТИЯ МАЙСТОР НА ДУМАТА „ЖИВОТЪТ НА ДАНТЕ АЛИГИЕРИ“, ИНИЦИИРАНА ОТ ПИСАТЕЛЯ, ОСТАВА НЕЗАВЪРШЕНА. НА 21 ДЕКЕМВРИ 1375 Г. ДЖОВАНИ БОКАЧО УМИРА В РОДНИЯ СИ ГРАД ЧЕРТАЛДО.

BOCCACCIO И PETRARCH
PETRARCH БЯХА СКРОМЕН И ИСКРЕН УЧИТЕЛ НА BOCCACCIO, ПРИМЕР ЗА СЛЕДВАНЕ, НЕПОСТИЖИМ МОДЕЛ. ТОЙ СЕ ОБРЪЩА КЪМ ПЕТРАРКА В КРИТИЧНИ МОМЕНТИ, ТЪРСЕЙКИ ПОДКРЕПА, СЪВЕТ, НАДЯВАЙКИ СЕ НА НАСОКИ. ЛИЧНАТА ИМ СРЕЩА СЕ СЪСТОЯ ДОСТА КЪСНО, ПРЕЗ 1350 Г., СЛЕД КОЕТО БОКАЧО ПОСЕТИ ПРИЯТЕЛЯ СИ ОЩЕ НЯКОЛКО ПЪТИ И КОРЕСПОНДЕНЦИЯТА МУ СЕ ПОДДЪРЖАШЕ МЕЖДУ ТЯХ НЕПРЕКЪСНАТО. ТАКА МЕЖДУ ДВАМАТА ХУДОЖНИЦИ СЕ СЪЗДАДЕ ТОПЛА ПРИЯТЕЛСКА И ТВОРЧЕСКА ВРЪЗКА.

БОКАЧО И ПЕТРАРКА БОКАЧО БЛАГОЧЕСТИВО ЧЕТЕШЕ И ОТПИСВАШЕ ВСИЧКИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА ПРИЯТЕЛЯ СИ, ВЪЗХИЩАВАШЕ ИМ СЕ, ДОРИ ИЗГАРЯШЕ ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ РАННИТЕ МУ ИТАЛИАНСКИ СТИХОТВОРЕНИЯ, ВЯРВАЙКИ, ЧЕ ТЕ СА БЕЗПОЛЕЗНИ В СРАВНЕНИЕ С ТЕКСТОВЕТЕ НА ПЕТРАРКА. ПЕТРАРХ, САМООСЪЗНАТ, ЕГОИСТ И СЕБЕПРАВЕДНИК, СИ ПОЗВОЛЯВА ДА СЕ ВЪЗХИЩАВА, НО ВЪПРЕКИ ПИЩНАТА РЕТОРИКА НА ИЗРАЗИТЕ СИ ЗА ПРИЯТЕЛСТВОТО, ТОЙ СЕ ОТНАСЯ С НЕГО НЕ БЕЗ ЧУВСТВО ЗА ПОВЪРХНОСТНОСТ. ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ ТОЙ СЕ СРЕЩА С ДЕКАМЕРОН ДОСТА КЪСНО, МНОГО ГОДИНИ СЛЕД НАПИСВАНЕТО МУ. СМЪРТТА НА ПЕТРАРКА БЕШЕ ТЕЖЪК УДАР ЗА БОКАЧО.

Периоди на творчество Boccaccio I-ти период Младежко или неаполитанско (до 1340 .

Периоди на творчество Boccaccio I-ти период Младежки или неаполитански (преди 1340 г.) II-ри период Първа флорентина (1340 - 1355 г.) III-ти период Втора флорентина (1355 г. - 1375 г.)

МЛАДЕЖКИ ИЛИ НЕАПОЛИТАНСКИ ПЕРИОД (ДО 1340 Г.) ПРЕЗ ТОЗИ ПЕРИОД БОКАЧО ПРИБЯГВА ДО РАЗВИТИЕТО НА ЛИТЕРАТУРНИ ЖАНРОВЕ, В КОИТО СЕ ПЕЕ ЛЮБОВ И НАСЛАДА ОТ ЖИВОТА. ТАКА СЕ ПОЯВЯВА РОМАНЪТ В ПЕТ КНИГИ „ФИЛОКОЛО“ (ЛЕЧЕНИЕ НА ИЗВЕСТНАТА ИСТОРИЯ НА ЛЮБОВТА НА ЕЗИЧНИКА ФЛОРИО И КРИСТИАН БИАНЧИФИОРЕ В СРЕДНОВЕКОВНАТА ЛИТЕРАТУРА) И ДВЕ ГОЛЕМИ СТИХОТВОРЕНИЯ „ФИЛОСТРАТО“ И „ТЕЗЕЙ“.

РАННИЯТ ИЛИ РАННИЯТ НЕАПОЛИТАНСКИ ПЕРИОД НА БОКАЧО (ДО 1340 Г.) Е ПОДГОТВИТЕЛЕН ЕТАП, СЯКАШ ПРЕДСТАВЛЯВА ВЪВЕДЕНИЕ, КОЕТО ПРЕДВЕЩАВА ПОСЛЕДВАЩИЯ РАЗЦВЕТ НА ПИСАТЕЛЯ. В ЧЕСТ НА МЛАДИЯ ПИСАТЕЛ ИСТОРИЦИТЕ НА ЛИТЕРАТУРАТА ТВЪРДЯТ, ЧЕ ТОЙ Е ПЪРВИЯТ, КОЙТО ВЪВЕЖДА ОКТАВА, СТРОФА, КОЯТО ДОСЕГА Е БИЛА ОТКРИТА САМО В ИТАЛИАНСКИТЕ ФОЛКЛОРНИ ГРУПИ, ПРЕДИ „ГОЛЯМАТА ЛИТЕРАТУРА“.

ПЪРВИЯТ ФЛОРЕНТИНСКИ ПЕРИОД (1340 - 1355 Г.) ТОЗИ ПЕРИОД ЗАПОЧВА С ПАСТОРАЛНОТО „АМЕТО“ (1341 Г.); ОВЧАРСКАТА ИДИЛИЯ, СМЕСИЦА ОТ ПРОЗА И СТИХ, НЕЙНАТА ТЕМА - СИЛАТА НА ВЪЗВИСЯВАЩАТА ЛЮБОВ, ИЗОСТРЯ ДОРИ ГРУБИЯ, АНИМАЛИСТИЧЕН НРАВ. СЛЕДВАЩОТО ПРОИЗВЕДЕНИЕ НА БОКАЧО, СТИХОТВОРЕНИЕ В ОКТАВИ, „ФИЕЗОЛАНСКИТЕ НИМФИ“ (1344-1345) (2) Е ТРАГИЧНА ИСТОРИЯ ЗА ЛЮБОВТА НА АФРИКАНСКАТА ОВЧАРКА КЪМ МЕНЗОЛСКАТА НИМФА. БОКАЧО ПОСТИГА НАЙ-ГОЛЯМАТА ПРОСТОТА В РАЗКАЗВАНЕТО НА ИСТОРИИ, НАЙ-ГОЛЯМОТО УМЕНИЕ ДА ПРИТЕЖАВА СТИХОТВОРЕНИЕ. КАТО ЦЯЛО, ТОВА СТИХОТВОРЕНИЕ Е НАЙ-ВИСОКОТО ПОСТИЖЕНИЕ НА ПОЕТА БОКАЧО, ЕДИНСТВЕНОТО МУ ПОЕТИЧНО ПРОИЗВЕДЕНИЕ, ЗА КОЕТО ПОНЯКОГА СЕ ГОВОРИ ОТ НАСТОЯЩИТЕ ЧИТАТЕЛИ.

ПЪРВИЯТ ФЛОРЕНТИНСКИ ПЕРИОД (1340 - 1355 Г.)
ДАТАТА НА НАПИСВАНЕТО НА КРАТКАТА ИСТОРИЯ „ЕЛЕГИЯ“ ОТ ДОНА ФЯММЕТТА, ПО-ИЗВЕСТНА КАТО „ФИЯММЕТ“, НЕ Е ОПРЕДЕЛЕНА. НАЙ-ВЕРОЯТНО Е СТАНАЛО ОКОЛО 1346 ИЛИ 1348 ГОДИНА. ТОВА Е ТВОРБА, БЕЛЯЗАНА С ПЕЧАТА НА ТВОРЧЕСКАТА ЗРЯЛОСТ. ПОЧТИ ЛИШЕНА ОТ СЮЖЕТ, ТАЗИ ИСТОРИЯ Е ИЗПОВЕДТА НА ЖЕНА, ИЗОСТАВЕНА ОТ ЛЮБОВНИК. FYAMMETT Е ПЪРВИЯТ ПРИМЕР ЗА ЖАНР, КОЙТО Е ПРЕДНАЗНАЧЕН ЗА ТОЛКОВА БЛЕСТЯЩО РАЗВИТИЕ В БЪДЕЩЕ - ПСИХОЛОГИЧЕСКИ РОМАН. ТОЗИ ПЕРИОД ЗАВЪРШВА С КОЛЕКЦИЯТА НА РОМАНИТЕ „ДЕКАМЕРОН“.

ВТОРИ ФЛОРЕНТИНСКИ ПЕРИОД (1355 - 1375 Г.) ТОЗИ ПЕРИОД Е ПРЕДСТАВЕН ОТ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА ЛАТИНСКИ ЕЗИК: „ЗА НЕЩАСТНАТА СЪДБА НА СЛАВНИТЕ ХОРА“ И „ПРОИЗХОДЪТ НА ЕЗИЧЕСКИТЕ БОГОВЕ“.

РОМАНИ

РОМАНИТЕ СА МАЛКИ ПРОЗАИЧНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ С НАПРЕГНАТ СЮЖЕТ И МАЛЪК БРОЙ ГЕРОИ. ТЕ ИЗОБРАЗЯВАТ ЕДНО НЕОБИЧАЙНО ЖИТЕЙСКО СЪБИТИЕ. ТВОРБИТЕ СЕ ХАРАКТЕРИЗИРАТ С НЕОЧАКВАНО РЕШЕНИЕ, ТОЧНОСТ НА ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ ДЕТАЙЛИ, ЗАДЪЛБОЧЕН ПСИХОЛОГИЧЕСКИ АНАЛИЗ, ОВЛАДЯВАНЕ НА СЪЗДАВАНЕТО НА ГЕРОИ. В ИТАЛИЯ ПЪРВИЯТ СБОРНИК С ОРИГИНАЛНИ РАЗКАЗИ СЕ ПОЯВЯВА В КРАЯ НА XIII ВЕК И СЕ НАРИЧА „НОВЕЛИНО, ИЛИ СТО ДРЕВНИ КРАТКИ ИСТОРИИ“.

НОВЕЛО ДЖОВАНИ БОКАЧО Е СМЯТАН ЗА СЪЗДАТЕЛ НА РЕНЕСАНСОВАТА НОВЕЛА, А НЕГОВИЯТ „ДЕКАМЕРОН“ - КЛАСИЧЕСКИ ПРИМЕР ЗА НОВОСТТА НА РЕНЕСАНСА. ОСОБЕНОСТТА НА РОМАНИТЕ БОКАЧО: ИЗГРАДЕНИ ГЛАВНО ВЪРХУ СЮЖЕТНИ СХЕМИ НА СРЕДНОВЕКОВНИ ЛАТИНСКИ ИСТОРИИ, ОРИЕНТАЛСКИ ПРИТЧИ, ФРЕНСКИ БАСНИ - МАЛКИ ХУМОРИСТИЧНИ ИСТОРИИ; МНОГО ИСТОРИИ СА БАЗИРАНИ НА РЕАЛНИ СЛУЧАИ НА ФЛОРЕНТИНЦИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО АНЕКДОТИЧНИ; ИМА ИДИЛИЧНИ ОПИСАНИЯ НА ПРИРОДАТА И ПОРТРЕТИ НА ГЕРОИ; ДОБРЕ ПОЗНАТИТЕ ТЕМИ СА ХУДОЖЕСТВЕНО ИЗРАБОТЕНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С НОВИ ХУМАНИСТИЧНИ ИДЕАЛИ, НАСЪРЧАВАЩИ ФИЛОСОФИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, ЛЮБОВТА И ХАРМОНИЯТА.

ДЕКАМЕРОНЪТ ДЕКАМЕРОНЪТ НА ДЖОВАНИ БОКАЧО Е ЕДИН ОТ НАЙ-ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНИТЕ ЛИТЕРАТУРНИ ПАМЕТНИЦИ НА РЕНЕСАНСА, КНИГА, КОЯТО ОТКРИВА ИСТОРИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ПРОЗА СЪС СВОЯТА ПОЯВА. ИДЕЯТА ДА НАПИША СБОРНИК С РАЗКАЗИ ЗА ЖИВОТА НА СЪВРЕМЕННИЯ ПИСАТЕЛ СЕ ПОЯВИ ПО ВРЕМЕ НА ЧУМНАТА ЕПИДЕМИЯ ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ. ГРЪЦКОТО ИМЕ "ДЕКАМЕРОН" СЕ ПРЕВЕЖДА КАТО "ДЕСЕТДНЕВЕН". МАКАР ЧЕ СРЕД ОБИКНОВЕНИТЕ ХОРА КНИГАТА БЕШЕ НАРЕЧЕНА „ПРИНЦ ГАЛЕОТТО“, КОЯТО, МАКАР И ПРОИЗЛИЗАЩА ОТ СРЕДНОВЕКОВНИ РОМАНИ ЗА РИЦАРИТЕ НА КРЪГЛАТА МАСА, НО ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ ИМАШЕ ОТРИЦАТЕЛЕН ЦВЯТ.

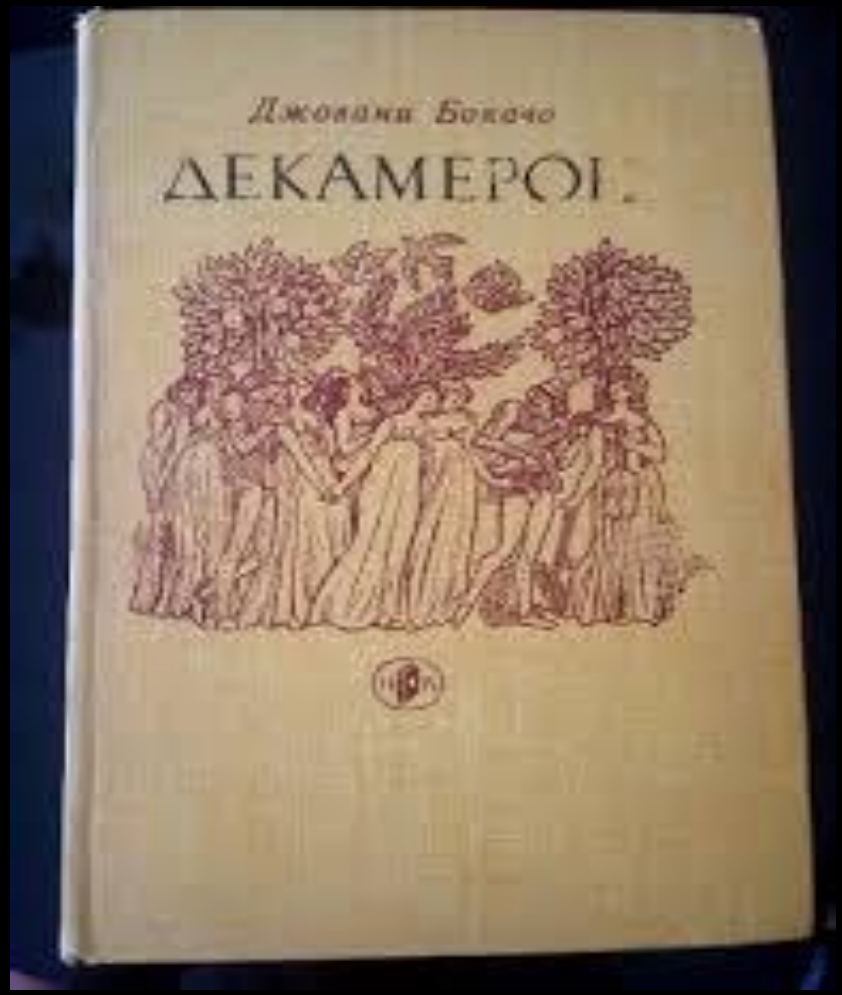

СЪСТАВ НА ДЕКАМЕРОН. КОЛЕКЦИЯТА НА БОКАЧО Е ЕДНО ИДЕОЛОГИЧЕСКО И ХУДОЖЕСТВЕНО МОЗАЕЧНО ПЛАТНО: ВСЯКА НОВЕЛА ОТРАЗЯВА ОПРЕДЕЛЕН ФРАГМЕНТ ОТ ЖИВОТА, А ЦЯЛОТО ПРОИЗВЕДЕНИЕ Е ХУМАНИСТИЧНА ВИЗИЯ ЗА СВЕТА И ЧОВЕКА. ДЕКАМЕРОНЪТ СЕ СЪСТОИ ОТ ДЕСЕТ ГЛАВИ (ДНИ), ВСЯКА ОТ КОИТО СЪДЪРЖА ДЕСЕТ ИСТОРИИ. БОКАЧО ИЗПОЛЗВА ТЕХНИКАТА НА РАМКИРАНЕ. ВСИЧКИТЕ СТО РОМАНА СА РАМКИРАНИ ОТ ЛИРИЧНИТЕ „ПРЕДГОВОР“ И „АВТОРСКО СЛЕДСТВИЕ“, В КОИТО АВТОРЪТ ОБСЪЖДА СПОСОБНОСТТА ДА СЪЧУВСТВА НА НЕЧИЯ ЧУЖДА МЪКА И ДА ГОВОРИ ЗА ЛЮБОВТА СИ.

СЪСТАВ НА ДЕКАМЕРОН. СПОРЕД БОКАЧО, КНИГАТА Е ПРЕДНАЗНАЧЕНА ЗА ВЛЮБЕНИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ЖЕНИ. ДЕСЕТ КРАТКИ ИСТОРИИ НА ВСЕКИ РАЗДЕЛ СА ПРЕДШЕСТВАНИ ОТ УВОД - УВОД КЪМ ЛИТЕРАТУРНО ПРОИЗВЕДЕНИЕ ИЛИ ПЪРФОРМАНС, В КОЙТО АВТОРЪТ ОПИСВА ГЛАВНО ИДИЛИЧНИТЕ УТРИННИ ПЕЙЗАЖИ НА ВСЕКИ НОВ ДЕН, ЗАБАВЛЕНИЯТА НА ОБЩЕСТВОТО.

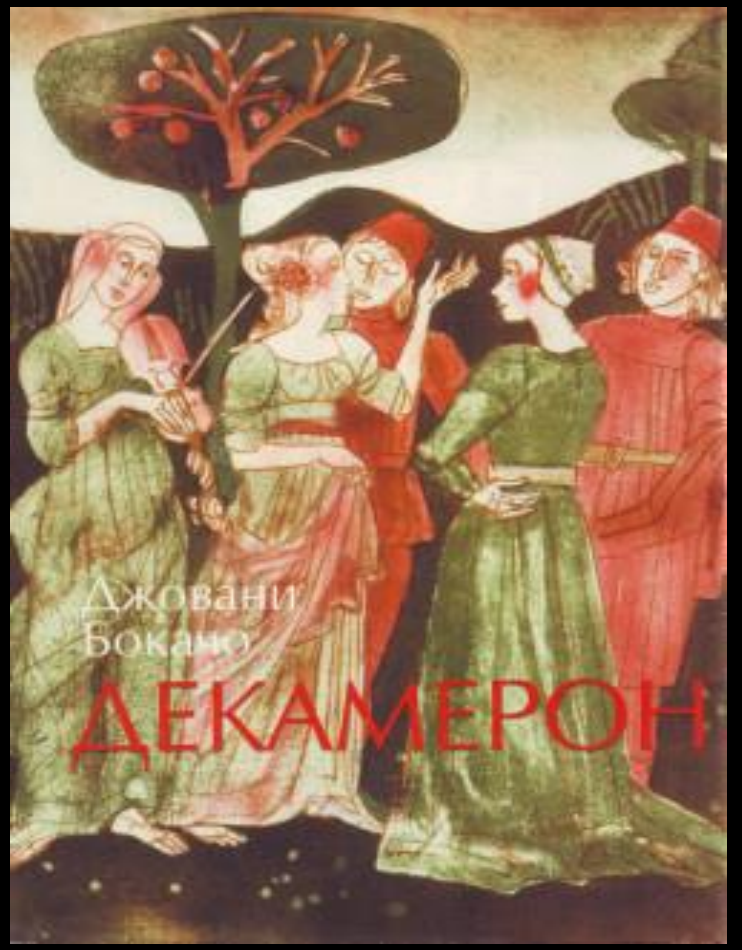

ДЕКАМЕРОН РАЗКАЗВАЧИ. НОВОТО ОБЩЕСТВО В КНИГАТА НА БОКАЧО Е ПРЕДСТАВЕНО ОТ СЕДЕМ ДАМИ И ТРИМА ГОСПОДА, КОИТО РЕШАВАТ ДА НАПУСНАТ ШУМНИЯ ГРАД И ДА ИЗЛЯЗАТ НАВЪН В НЕЧИЕ ИМЕНИЕ, ЗА ДА ИЗБЕГНАТ СТРАШНА БОЛЕСТ И ДА СЕ ЗАБАВЛЯВАТ. ВСЕКИ ОТ ТЯХ РАЗКАЗВА ПО ЕДНА ИНТЕРЕСНА ИСТОРИЯ ВСЕКИ ДЕН. ТАКА СЕ РАЖДАТ СТО НОВЕЛИ НА ДЕКАМЕРОН. ПИСАТЕЛЯТ ДАВА НА МЛАДЕЖА ИМЕНАТА НА ПАНФИЛ, ФИЛОСТРАТ И ДИОНА. ВСИЧКИ МЛАДИ МЪЖЕ СА ДОБРОДУШНИ И МИЛИ, НО РАЗЛИЧНИ ПО ХАРАКТЕР. ПАНФИЛ Е БЛАГОРАЗУМЕН, ФИЛОСТРАТ Е МЕЛАНХОЛИЧЕН, А ДИОНИСИЙ Е ВЕСЕЛ ШЕГАДЖИЯ.

ДЕКАМЕРОН РАЗКАЗВАЧИ. ИСТИНСКИТЕ ИМЕНА НА ЖЕНИТЕ ОТ БОКАЧО СЕ ТВЪРДЯТ, ЧЕ СА СКРИТИ ОТ ЕТИЧНИ СЪОБРАЖЕНИЯ И СА НАДАРЕНИ С ИЗМИСЛЕНИ ИМЕНА: ПОМПЕЙ, ФИЯММЕТИ, ФИЛОМЕНА, ЕМИЛИЯ, ЛОРЕТА, НЕЙФИЛА, ЕЛИЗА. НАГЛАСИТЕ НА ЖЕНИТЕ СЕ РАЗКРИВАТ И В ТЕХНИТЕ ИСТОРИИ, ПОВЕДЕНИЕ, НО ОЩЕ ПО-МАЛКО ЯСНО.

ДЕКАМЕРОН ТЕМАТИЧНО РАЗНООБРАЗИЕ. ОСЕМ ОТ ДЕСЕТТЕ ДНИ СА ИДЕНТИФИЦИРАЛИ ТЕМИ, КОИТО РАЗКАЗВАЧИТЕ ИНТЕРПРЕТИРАТ ПО РАЗЛИЧЕН НАЧИН В СВОИТЕ ИСТОРИИ.

Декамерон Тематично разнообразие. Темата за любовта е всеобхватна, многостранна и Бокачо я представя в различни вариации. Ситуациите могат да бъдат комични и смешни, агресивни и нецензурни; любовните истории могат да завършат щастливо или трагично; Темата за младостта е пряко свързана с темата за любовта. Писателят възхвалява истинските чувства и мотиви, които подтикват младите хора и се подиграват с благоразумието и несправедливостта на желанията на старците;

ДЕКАМЕРОН ТЕМАТИЧНО РАЗНООБРАЗИЕ. 3. ЖЕНСКИ ТЕМИ. В РАБОТАТА ИМА МНОГО ГЕРОИНИ - ЖЕНИ. ЧЕСТО ТЕ СТАВАТ ОБЕКТ НА ЖЕЛАНИЯ, КРИЕЙКИ ТАЙНА. 4. РЕЛИГИОЗНИ ТЕМИ И ОБРАЗИ НА ДУХОВЕНСТВОТО. БОКАЧО ОТЧИТА ФАКТА, ЧЕ РЕЛИГИЯТА Е ЕДИН ОТ НАЙ-ВАЖНИТЕ ЕЛЕМЕНТИ НА СЪВРЕМЕННОТО ОБЩЕСТВО - НО ТОЙ НЕ ДАВА НА РАБОТАТА СИ НИКАКВА ДУХОВНА ОРИЕНТАЦИЯ ИЛИ ОСТРА КРИТИКА КЪМ РЕЛИГИОЗНИЯ СВЯТ. АВТОРЪТ Е ОГРАНИЧЕН САМО ОТ СЛУЧАЙНИ ЗАБЕЛЕЖКИ ОТНОСНО ЛИЦЕМЕРИЕТО И НЕДОСТОЙНОТО ПОВЕДЕНИЕ НА ЦЪРКОВНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ. 5. ТЕМАТА ЗА ПОДИГРАВКИТЕ И ИРОНИЯТА ЗАЕМАТ ЗНАЧИТЕЛНО МЯСТО В ТВОРБАТА. АВТОРЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ НА ЧИТАТЕЛЯ ДА СЕ ИДЕНТИФИЦИРА С ГЕРОИТЕ, ДА СЕ ПРЕДСТАВИ НА ТЯХНО МЯСТО.
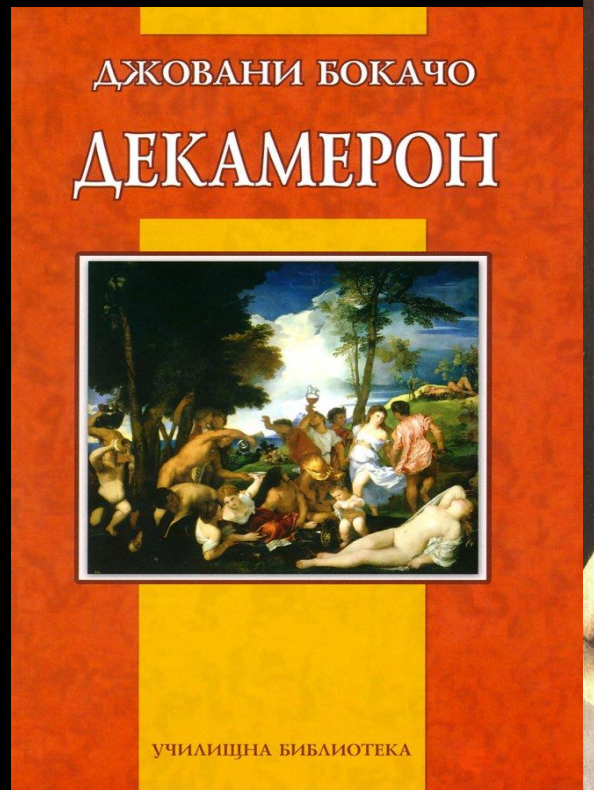
ДЕКАМЕРОНЪТ ДЖОВАНИ БОКАЧО НЕ СПЕЧЕЛИ ВЕДНАГА СВЕТОВНА СЛАВА. КНИГАТА ВСЕ ОЩЕ НЕ БЕШЕ ЗАВЪРШЕНА И ПИСАТЕЛЯТ ВЕЧЕ БЕШЕ УПРЕКВАН ЗА БОГОХУЛСТВО, КОРУПЦИЯ. БОКАЧО НЕ БЕШЕ ОБЕЗПОКОЕН ОТ ОТХВЪРЛЯНЕТО НА КНИГАТА СИ. ТОЙ ГО НАПИСА ИСКРЕНО, ПО НАСТОЯВАНЕ НА СЪРЦЕТО. МАЛКО ВЕРОЯТНО Е ТОГАВА ПИСАТЕЛЯТ ДА РАЗБЕРЕ, ЧЕ Е СЪЗДАЛ КНИГА, КОЯТО ИНТЕРПРЕТИРА ВЕЧНИТЕ ЧОВЕШКИ ЦЕННОСТИ, ВЪЗРОЖДЕНСКИТЕ ХУМАНИСТИЧНИ ВЪЗГЛЕДИ ЗА ЧОВЕШКАТА ПРИРОДА.